

Förkärla kyrka

56.1966, 15.4345

Förkärla kyrka byggde troligen redan i början av 1200-talet, men har genomgått flera stora förändringar sedan dess.

Det mesta av den gamla kyrkan i Förkärla revs på 1860-talet, och all inredning vräktes ut på kyrkbacken. Bara det gamla triumfkrucifixet räddades upp på kyrkvinden av kyrkvaktmästaren. Detta triumfkrucifix från 1530 som nu åter fått plats i kyrkan är liksom nattvardskärnen tillverkade av guldsmeden Schwart i Karlskrona.

Bland annat uppfördes tornet på 1860-talet, på samma plats där det tidigare funnits ett vapenhus. Men en del av den gamla kyrkans murar har fått stå kvar, och ännu finns den södra dörren kvar, den dörr som under medeltiden var männens ingång. Markerad i den norra väggen finns kvinnornas ingång markerad.

En läktare fanns redan på 1820-talet, men den nuvarande läktaren kom på plats när orgelfasaden ritad av arkitekt Johan Adolf Hawerman byggdes. Läktaren fick sitt nuvarande utseende i samband med att den nuvarande orgeln byggd av A Mårtenssons Orgelfabrik i Lund kom på plats 1928.

Taket under läktaren är intressant. Där återfinns delar av den gamla kyrkans innertak av trä som alltså återanvändes, något som var ganska ovanligt när man omdanade kyrkor på 1800-talet. Vi kan se en målning från 1700-talets början föreställande änglar.

Även predikstolen kommer från den gamla kyrkan. Den har tillverkats av en okänd mästare i början av 1600-talet.

När man i september 1937 skulle renovera kyrkan fick man en stor överraskning. Eftersom man visste att kyrkan hade genomgått en större renovering knappt 80 år tidigare hade man inte väntat sig att påträffa gamla föremål, men det visade sig att bänkgavlarna var riktigt gamla. Man hade alltså återinsatt dessa vid ombyggnaden av kyrkan på 1860-talet, och man har på dessa återfunnit namn på gamla tiders kyrkobesökare.

Själva bänkarna är tillverkade på 1930-talet i Karlskrona, och gångjärnen av en smed i Listerby.

På väggarna finns några epitafier. Det ena tillhör kammarrådet H A Löfvenskiöld som begravdes i kyrkan 1765. Det andra hans svåger viceamiralen Matthias Lillienancker, död 1786. Dessa med familjemedlemmar vilar i det södra av de båda gravkammrar som finns under korgolvet.

I den andra gravkammaren vilar ryttmästare Krägenfelt och dennes unga maka från säteriet Tromtö.

De båda kyrkklockorna är gjutna på 1700-talet.

Källor:

Webb: Riksantikvarieämbetets bebyggelseregister.

Bok: "Blekinges kyrkor". Lasse Larsson 2010. ISBN 978-91-86560-81-2